

mindelige mennesker, man færdes så lidt ude i samfundet, at man totalt negligerer eller overhører de stemmer fra mennesker, der ikke kan få den behandling, som de med rette har brug for. Og det kan befolkningen ikke forstå.

Måske kunne hr. Jan Petersen forklare os det her fra Folketingets talerstol. 193 mia. kr. ekstra er der kommet ind i de offentlige kasser siden 1993. Hvad går alle de penge til? Åbenbart ikke til behandlingen af de alvorligt kræftsyrge. Åbenbart ikke til de unge studerende på musik-konservatoriet, der snart ingen undervisning kan få mere, fordi der bliver sparet og sparet hvert eneste år på de penge, de skulle bruge til undervisning.

Var det muligt, at vi kunne få en forklaring her fra Folketingets talerstol, så vi kan finde ud af, hvad alle pengene går til?

Så siger hr. Jan Petersen: Jamen der er ikke personale.

Regeringen og sundhedsministeren, som nu har sat sig ved siden af hr. Jan Petersen, kan måske fortælle – bl.a. en personalegruppe som radiografer ...

**Formanden:**

Ja, tak.

**Tove Fergo (V):**

.... der er ikke indtaget flere ...

**Formanden:**

Jeg sagde: Ja, tak.

**Tove Fergo (V):**

Jeg skal bede om ordet igen.

(Kort bemærkning).

**Kim Behnke (FRI):**

Hr. Jan Petersen efterlader det indtryk, at dansk ulandsbistand er vaccination af små spædbørn osv. Hr. Jan Petersen sidder som medlem af Finansudvalget og ved fra de årlige afrapporteringer fra Rigsrevisionen og statsrevisorer, at dansk ulandsbistand altså også er et telefonbogtykt katalog over skandaler.

Og når en dansk patient ikke kan komme til behandling på et dansk sygehus, hvilken forståelse skal vedkommende så have for, at vi absolut skal plastre Tanzania til med motorveje og landeveje; at det er Danmarks opgave at lave den slags projekter?

Hvorfor skal det være sådan, at fordi nogle tilfældige amatører – embedsmænd i EU – be-

slutter sig for, at beregningsmetoden af ulandsbistand skal laves om, giver Danmark automatisk 1,5 mia. kr. ekstra uden nogen politisk beslutning i Folketinget, men som ren matematik? De penge kunne have gjort gavn i Danmark.

Mit spørgsmål til hr. Jan Petersen er følgende: Når nu Socialdemokratiet var indstillet på – kunne jeg forstå af en tidligere besvarelse – også at støtte små besparelser rundtomkring, synes hr. Jan Petersen så ikke, at tiden er inde til, at den konto på finansloven, der hedder tilskud til Det Arnamagnæanske Institut, udgår?

Nu har den været der i 40 år, og de har intet foretaget sig. De er nu helt oppe på at få 5,3 mio. kr. i tilskud om året. De får årlig mellem 3 og 5 mio. kr., det har de fået i 40 år, og de har intet foretaget sig. Er tiden ikke moden til at fjerne dem fra finansloven?

(Kort bemærkning).

**Jan Petersen (S):**

Jo, det kan godt være, at der kan fjernes nogle flere konti på finanslovsforslaget. Har hr. Kim Behnke stillet det ændringsforslag? Jeg kan ikke huske det. Eksisterer det som et ændringsforslag?

Lad mig bruge mest tid på at svare fru Tove Fergo. Hr. Frank Aaen vil jeg selvfølgelig også gerne svare – og også gerne tydeliggøre, hvor forskellene er. Jeg vil også gøre det i morgen i særdeleshed. Jeg har valgt i dag at beskæftige mig med ændringsforslagene og derfor ikke valgt at præsentere, hvordan jeg ser dansk politik og dansk finanspolitik fremover. Det har jeg valgt ikke at gøre i dag.

Men jeg vil gerne sige til fru Tove Fergo, som var noget højt oppe og sagde, at jeg ikke kender noget til kræftsyrge, at jeg ikke kender noget til noget som helst: Hvad ved fru Tove Fergo om, hvad jeg kender til? Jeg har da også et liv. Jeg har da også en familie. Jeg har da også venner. Jeg bor da også et sted. Og jeg går da også ud og handler. Jeg ved da meget om det her land, formentlig lige så meget som fru Tove Fergo.

Man behøver ikke at stille sig belærende op over for mig og sige: Du ved ikke noget, jeg ved det hele. Jeg har mit liv. Jeg har min omgangskreds, og der sker også alle de ting, der sker for alle mulige andre danskere. Jeg ved godt, hvad det her handler om. Jeg ved også godt, hvad det handler om for kræftsyrge. Men jeg kan ikke tvinge en læge frem, der ikke er der.

Så bliver der sagt, at der bliver sparet og sparet. Det her citat skal jeg bede mine kolleger om